

ΑΠΟ ΔΕΚΑΔΕΣ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Επιστολή στον Ομπάμα για την ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Σήμερα δημοσιεύουμε στα ελληνικά, επιστολή που έχει αποσταλεί στον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, Μπαράκ Ομπάμα, από μία πολύ μεγάλη λίστα διακεκριμένων καθηγητών Ιστορίας και Φιλοσοφίας από όλον τον κόσμο. Πολλοί από αυτούς θεωρούνται πραγματικά αυθεντίες της Κλασικής και Ελληνιστικής περιόδου και η επιστολή τους αφορά την Ελληνικότητα ή όχι της Μακεδονίας και το κατά πόσον στέκει ιστορικά το να καλείται κάποιος σήμερα Μακεδόνας, με βάση σαφή γεωγραφικά όρια.

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο
Μπαράκ Ομπάμα
Πρόεδρο των ΗΠΑ
Λευκός Οίκος
1600 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20500
Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή, οι υπογράφοι ζητούμε με κάθε σεβασμό την παρέμβασή σας για να τακτοποιηθούν συντηρίμια ιστορικής αταξίας που άφησε πίσω της στη νοτιοανατολική Ευρώπη η προηγούμενη κυβέρνηση των ΗΠΑ. Στις 4 Νοεμβρίου 2004, δύο ημέρες μετά την επανεκλογή του Προέδρου George W. Bush, η κυβέρνησή του ομόφωνα αναγνώρισε τη 'Δημοκρατία της Μακεδονίας'.

Αυτή η πράξη όχι μόνο κατέλυσε γεωγραφικά και ιστορικά δεδομένα, αλλά και έδωσε ένα ναυμα να ξεσπάσει μια επικίνδυνη επιδημία ιστορικού ρεβιζιονισμού, του οποίου το πιο προφανές σύμπτωμα είναι η καταχρηστική οικειοποίηση από την κυβέρνηση των Σκοπίων του πιο διάσημου Μακεδόνα, του Μέγα Αλέξανδρου.

Πιστεύουμε ότι αυτή η ανοησία έχει ξεπεράσει κάθε όριο και ότι οι ΗΠΑ δεν έχουν καμιά δουλειά να υποστηρίξουν την παραποίηση της ιστορίας. Ας κάνουμε μια ανασκόπηση των δεδομένων. (Η τεκμηρίωση αυτών των δεδομένων που απεικονίζονται εδώ με έντονα γράμματα, βρίσκεται στο <http://macedonia-evidence.org/documentation.html>).

Η εν λόγω περιοχή, με τη σύγχρονη πρωτεύουσά της τα Σκόπια, ονομαζόταν στην αρχαιότητα Παιονία. Τα όρη Βαρνούς και Όρβηλος (που σχηματίζουν σήμερα τα βόρεια σύνορα της Ελλάδας) αποτελούν ένα φυσικό όριο που χώριζε και χωρίζει

τη Μακεδονία από τη βόρεια γείτονά της. Η μόνη πραγματική σύνδεση βρίσκεται κατά μήκος του Αξιού/Βαρδάρη ποταμού αλλά ακόμα και αυτή η κοιλάδα 'δε σχηματίζει μία δίοδο επικοινωνίας γιατί τέμνεται από χαράδρες'.

Αν και είναι αλήθεια ότι οι Παίονες υποτάχθηκαν στο Φίλιππο Β', πατέρα του Μέγα Αλέξανδρου, το 358 π.Χ., δεν ήταν Μακεδόνες και δεν ζούσαν στη Μακεδονία. Παρομοίως, για παράδειγμα, οι Αιγύπτιοι που κατακτήθηκαν από τον Αλέξανδρο, μπορεί μεν να κυβερνούσαν από τους Μακεδόνες, συμπεριλαμβανομένης και της γνωστής Κλεοπάτρας, αλλά δεν υπήρξαν ποτέ οι ίδιοι Μακεδόνες και η Αίγυπτος δεν ονομάστηκε ποτέ Μακεδονία.

Αντίθετα, η Μακεδονία και οι Μακεδόνες Έλληνες βρισκόταν για τουλάχιστον 2500 χρόνια εκεί ακριβώς όπου είναι η σύγχρονη ελληνική περιφέρεια της Μακεδονίας. Ακριβώς η ίδια σχέση ισχύει για την Αττική και τους Αθηναίους Έλληνες, το Άργος και τους Αργείους Έλληνες, την Κόρινθο και τους

Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας, όχι Σλάβος, και οι Σλάβοι και η γλώσσα τους δεν σχετίζονταν με τον Αλέξανδρο ή την πατρίδα του παρά 1000 χρόνια αργότερα.

Κορίνθιους Έλληνες κ.ο.κ.

Δεν κατανοούμε πώς οι σύγχρονοι κάτοικοι της αρχαίας Παιονίας, που μιλούν Σλάβικα — μια γλώσσα που εισήχθη στα Βαλκάνια περίπου μια χιλιετία μετά το θάνατο του Αλέξανδρου — μπορούν να διεκδικούν τον Αλέξανδρο για εθνικό τους ήρωα. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν εξολοκλήρου και αδιαμφισβήτητα Έλληνας. Ο προ-προ-προπάππος του, Αλέξανδρος Α', αγωνίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες όπου η συμμετοχή επιτρεπόταν μόνο σε Έλληνες.

Ακόμα και πριν από τον Αλέξανδρο Α' οι Μακεδόνες τοποθετούσαν τις προγονικές τους ρίζες στο Άργος και πολλοί από τους βασιλείς τους χρησιμοποιούσαν την κεφαλή του Ηρακλή — του κατεξοχήν Έλληνα ήρωα — στα νομίσματά τους.

Ο Ευριπίδης — που πέθανε και θάφτηκε στη Μακεδονία — έγραψε το έργο του Αρχέλοιας προς τιμήν του μεγάλου θεού του Αλέξανδρου και το έγραψε στα ελληνικά. Όσο βρισκόταν στη Μακεδονία, ο Ευριπίδης έγραψε ακόμα τις Βάκχες, επίσης στα ελληνικά. Κατά συνέπεια, το Μακεδονικό κοινό μπορούσε να καταλάβει τι έγραψε και τι άκουγαν.

Ο πατέρας του Αλέξανδρου, Φίλιππος, κέρδισε αρκετές νίκες σε ιππικούς αγώνες στην Ολυμπία και τους Δελφούς, τα δύο πιο ελληνικά από όλα τα ιερά της αρχαίας Ελλάδας, ό-

που δεν επιτρεπόταν σε μη Έλληνες να αγωνιστούν. Ακόμα πιο σημαντικό, ο Φίλιππος ορίστηκε διοργανωτής των Πύθιων Αγώνων στους Δελφούς το 346 π.Χ. Με άλλα λόγια, ο πατέρας του Μέγα Αλέξανδρου και οι πρόγονοί του ήταν εξολοκλήρου Έλληνες. Η ελληνική γλώσσα ήταν η γλώσσα που χρησιμοποιούσε ο Δημοσθένης και η πρεσβεία του από την Αθήνα όταν επισκέπτονταν τον Φίλιππο επίσης το 346 π.Χ. Ένας άλλος Έλληνας του Βορρά, ο Αριστοτέλης, πήγε να σπουδάσει για περίπου 20 χρόνια στην Ακαδημία του Πλάτωνα. Στη συνέχεια, επέστρεψε στη Μακεδονία και έγινε ο δάσκαλος του Αλέξανδρου Γ'. Μιλούσαν Ελληνικά στην σχολή που σώζεται ακόμα και σήμερα κοντά στη Νάουσσα στην Ελληνική Μακεδονία.

Ο Αλέξανδρος είχε μαζί του σε όλες τις εκστρατείες την έκδοση του Αριστοτέλη της Ιλιάδας του Ομήρου. Ο Αλέξανδρος διέδωσε την ελληνική γλώσσα και τον πολιτισμό σε όλη του την αυτοκρατορία, ιδρύοντας πόλεις και εγκαθιστώντας εκπαιδευτικά κέντρα. Εξού και βρισκόμαστε επιγραφές που αφορούν χαρακτηριστικούς ελληνικούς θεσμούς όπως είναι το γυμνάσιο τόσο μακριά όσο στο Αφγανιστάν. Είναι γραμμένες στα Ελληνικά.

Προκύπτουν οι εξής ερωτήσεις: Γιατί ήταν η Ελληνική

γλώσσα η lingua franca σε όλη την επικράτεια του Αλέξανδρου αν αυτός ήταν 'Μακεδόνας'; Γιατί γράφτηκε η Καινή Διαθήκη στα Ελληνικά;

Οι απαντήσεις είναι ξεκάθαρες: ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας, όχι Σλάβος, και οι Σλάβοι και η γλώσσα τους δεν σχετίζονταν με τον Αλέξανδρο ή την πατρίδα του παρά 1000 χρόνια αργότερα. Αυτό μας φέρνει πίσω στη γεωγραφική περιοχή που ήταν γνωστή στην αρχαιότητα ως Παιονία. Γιατί οι άνθρωποι που κατοικούν σε αυτήν την περιοχή σήμερα αποκαλούν τους εαυτούς τους Μακεδόνες και τη χώρα τους Μακεδονία; Γιατί να κλέψουν μια απόλυτα ελληνική μορφή για εθνικό τους ήρωα;

Οι αρχαίοι Παίονες μπορεί να ήταν ή να μην ήταν Έλληνες, πάντως σίγουρα έγιναν ελληνίζοντες, και δεν υπήρξαν ποτέ Σλάβοι. Επίσης δεν ήταν Μακεδόνες. Η αρχαία Παιονία ήταν ένα μέρος του Μακεδονικού κράτους, όπως ήταν η Ιωνία και η Συρία και η Παλαιστίνη και η Αίγυπτος και η Μεσοποταμία και η Βαβυλωνία και η Βακτρία και πολλές άλλες περιοχές. Μπορεί λοιπόν να έγιναν προσωρινά 'Μακεδονικές' αλλά καμιά δεν ήταν ποτέ 'Μακεδονία'. Η κλοπή του Φίλιππου και του Αλέξανδρου από μια χώρα που δεν ήταν ποτέ η Μακεδονία δεν μπορεί να δικαιολογηθεί.

Οι παραδόσεις της αρχαίας Παιονίας ωστόσο θα μπορούσαν να υιοθετηθούν από τους τωρινούς κατοίκους αυτής της γεωγραφικής περιοχής με αρκετά αιτιολογικά. Η επέκταση του γεωγραφικού όρου 'Μακεδονία' ώστε να καλύπτει τη νότια Γιουγκοσλαβία δεν μπορεί. Ακόμα και στον ύστερο 19ο αι. αυτή η λάθος χρήση υπονοούσε μη υγιείς εδαφικές βλέψεις.

Το ίδιο κίνητρο βρίσκεται και σε σχολικούς χάρτες που δείχνουν την ψευδο-μεγάλη Μακεδονία να εκτείνεται από τα Σκόπια μέχρι τον Ολυμπο και να επιγράφεται στα Σλαβικά. Ο ίδιος χάρτης και οι διεκδικήσεις του βρίσκονται σε ημερολόγια, αυτοκόλλητα αυτοκινητών, χαρτονομίσματα κλπ που κυκλοφορούν στο νέο κράτος από τότε που διακήρυξε